

1 Korinthe 9

In hoofdstuk 9 laat Paulus zijn vorige onderwerpen even los. Het onderwerp in hoofdstuk 9 is eerder behandeld onderwerp, namelijk dezelfde als in hoofdstuk 2: karakter en doel van de prediking, maar ook de positie van Paulus.

Daarnaast verandert de toon van de brief. Hij gaat in op eerdere kritiek: of Paulus wel een echte apostel is en of hij de dingen wel op een goede grond doet. De kritiek komt met name uit de Joodse groep gelovigen. Hij heeft een Romeinse vader en een Joodse moeder. Hij komt oorspronkelijk uit een zeer orthodoxe hoek. Hij heeft ook gestudeerd en alles gedaan wat moest, maar toch krijgt hij niet het gezag van bepaalde mensen, het is alsof ze hem niet moeten. Hij heeft moeite om zijn gezag te laten gelden in de gemeente. Het gevolg daarvan is dat mensen ook niet altijd zijn woord aannemen. Hij begint met een viertal vragen die hij op de gemeente afvuurt:

¹'Ben ik niet een apostel?', 'Ben ik niet vrij?' 'Heb ik niet Jezus Christus, onze Heere, gezien? (op de weg naar Damascus)', 'Bent u niet mijn werk in de Heere?'

Hij geeft hiermee antwoord op een aantal vragen die blijkbaar gesteld zijn. Dit kwam misschien ook omdat hij bepaalde Joodse gebruiken losliet zoals de besnijdenis, het koosjer eten en het houden van de Sabbat. Daarom dachten sommigen dat hij een dwaalleraar was.

'Bent u niet mijn werk in de Heere?' betekent: jullie zijn het levende bewijs, dat ik een apostel ben. Hoe kan het dat er nog steeds getwijfeld wordt aan zijn bediening? Het blijkt dat het ook om geld gaat.

Dan spreekt hij de oudsten aan met:

²'Als ik voor anderen (een groep in of buiten de gemeente) geen apostel ben, dan ben ik het toch wel voor u, want u bent het zegel van mijn apostelschap in de Heere.'

Hij zegt eigenlijk: 'Kijk naar je leven. Heeft mijn prediking dan geen vrucht gehad? Ben ik daar rijker van geworden? De rijkdom van het evangelie is dat jullie Jezus Christus hebben leren kennen.

Jullie zijn a.h.w. een stempel; de stempel van Jezus Christus staat op je leven. Daardoor zie je het bewijs, dat mijn prediking wel degelijk vrucht heeft gedragen. Dat is het bewijs dat mijn apostelschap deugt, dat ik van de Here Jezus ben en kom. Het gaat niet om mij, om geld, eer of roem.'

Paulus roept de gemeente op om hem als apostel, als dienaar van Christus, te aanvaarden.

Dan gaat hij zich verdedigen. We weten niet in wat er in de brief heeft gestaan, maar blijkbaar is het nodig dat hij zich gaat verdedigen in de gemeente die hij zelf heeft opgericht en die hij heeft onderwezen. Het gaat om drie argumenten, in vers 4, 5 en 6. Door die argumenten kun je ook zien wat de aanklacht was tegen Paulus.

³'Dit is mijn verdediging tegenover hen die mij beoordelen.'

- *⁴'Hebben wij niet het recht om te eten en te drinken?'*

Als Paulus op doorreis was, was het heel normaal dat de apostelen voorzien werden van eten, drinken, onderdak en kleding. Bij Paulus wilden ze dat niet meteen doen. Vooral de groep Joodse denkers niet. En dit terwijl ze dit wel deden bij Petrus (:5), broers van Jezus, bij andere apostelen en zeker bij de 12 apostelen van Jezus. Zij stonden in groot aanzien bij de gemeente. Zij kregen alles wat ze nodig hadden. Ze mochten zelfs hun vrouwen meenemen en die werden ook goed verzorgd.

Paulus was natuurlijk een 'vreemde eend in de bijt' omdat hij eerst de gemeente had vervolgd. Hij was ook niet 1 van de 12 discipelen. Zou hij werkelijk niet uit zijn op eigen gewin en roem?

Hij stelt hier de vraag of ze hem anders willen behandelen dan de andere apostelen. Je ziet dat ze in deze beginfase van de kerk erg hingen aan de 12 apostelen die de hele tijd bij Jezus waren geweest. Paulus laat zien dat het er niet om gaat wie je bent, maar om wat je doet. Paulus had Jezus alleen ontmoet bij zijn bekering, net zoals velen na hem, ook nu nog.

Het bewijs van apostelschap is dat de leer van Jezus wordt doorgegeven en dat dat werkt. 'Ga heen, doop, onderwijs en leer onderhouden' zei Jezus tegen de discipelen. Dat hebben ze gedaan, maar Paulus ook en nog veel meer mensen na hem.

De vrucht van het evangelie is dus het bewijs, dat mensen in dienst staan van Christus en dat ze daardoor ook gediend moeten worden.

In de eerste gemeenten werden deze mensen op een voetstuk geplaatst, ze werden met eer en ontzag onthaald als ze voor het evangelie de wereld gingen dienen. Ze zegenden deze mensen door de handen op te leggen en zorgden ook voor hen op financieel gebied, met eten, drinken, onderdak en alles wat maar nodig was. En ook de gezinnen werden goed verzorgd, want de apostelen waren soms maanden van huis. Paulus zei daarom ook:

- *5'Hebben wij niet het recht om een zuster als vrouw mee te nemen, zoals ook de andere apostelen, en de broers van de Heere, en Kefas? (= Petrus, die getrouwd was)'*

Dan volgt het derde punt:

- *6'Of hebben alleen ik en Barnabas geen recht om niet te werken?'*

Dus Paulus geeft aan: 'Hebben alleen ik en Barnabas geen recht op als apostel te werken?'

We lezen ook verderop, dat Paulus aan het werk was als tentenmaker. Overdag werkte hij en 's avonds verkondigde hij het evangelie en ging hij in het weekend voor. Dat is wel vreemd, aangezien zijn stempel a.h.w. op de gemeente Korinthe stond.

Hij houdt de gemeente voor dat het in de leer niet klopt dat ze niet voor hem zorgen en dat ze hem verwijten dat hij uit is op geld, macht en eer. Ze hadden vraagtekens bij hem: Jezus was ook besneden, dus waarom predik jij dat niet?

Paulus zet er kracht bij door een paar levensargumenten.

- *7'Wie dient ooit in het leger en betaalt zijn eigen soldij?'* Het zou raar zijn als je een rekening zou krijgen voor het feit dat je je eigen leven in de waagschaal hebt gelegd.
- *'Wie plant een wijngaard en eet niet van zijn vrucht?'* Het zou raar zijn als je niet van je eigen vruchten die je verbouwt zou mogen eten.
- *'Of wie weidt een kudde en voedt zich niet met de melk van de kudde?'* Het zou raar zijn als je je eigen melk zou moeten kopen als je zelf een kudde hebt.

Dan maakt hij het nog scherper door een paar argumenten uit de Joodse wetten aan te halen. Hij zegt dus eigenlijk: 'Oké, willen jullie de wet hanteren? Leef dan ook naar die wet:

8'Spreek ik dit naar de mens? Of zegt ook de wet niet hetzelfde? 9Want in de wet van Mozes staat geschreven (Deuteronomium :4):

- *U mag een dorsende os niet muilbanden. Bekommert God Zich alleen maar om de ossen?'*

In Deuteronomium 22 wordt wat gezegd over het dierenwelzijn. Daar staat dat wij goed voor de dieren moeten zorgen, op een waardige manier, omdat zij een schepping zijn van God. Er waren gierige boeren die gingen ploegen met een os. Als dan de tarwe werd geploegd, gingen ze heen en weer. Er viel dan gerst of graan op de grond. Een os zou dan wat van dat graan kunnen eten. Maar de echte gierigaard muilbandde dan de os, zodat hij niets op kon eten van het koren. Ook bij de heidense volken werden die dieren vaak mishandeld. Ze werden dan vastgebonden, zodat ze geen koren van de oogst zouden eten, terwijl ze wel het hele land omploegden met de os.

Paulus zegt dus eigenlijk: Jullie laten mij als een os keihard werken, maar ik mag niet van de oogst eten? Dat is de kern. Hij wordt a.h.w. gemuilband. Ze laten hem werken als een generaal, maar hij krijgt geen soldij.

Ze laten hem een hele kudde weiden, maar hij mag niet van de 'melk' drinken. Het zijn Bijbelse voorbeelden die hij geeft, net zoals in Jesaja 5, de wijngaard van de Here.

10' Of zegt Hij dit vooral om ons? Jawel, om ons is geschreven dat wie ploegt, in hoop hoort te ploegen, en dat wie in hoop dorst, het deel waarop hij hoopt, hoort te krijgen.'

Paulus heeft huis en haard verlaten, gaat zelfs geen relatie aan met een vrouw, maar geeft zich helemaal aan het evangelie, hij is gevlucht, is weggejaagd uit Thessaloniki, heeft moeten vluchten voor zijn leven. Hij zegt eigenlijk: 'Alles doe ik voor jullie. Mag ik dan de hoop in mij hebben, dat wat ik doe vrucht brengt en dat ik ook mee mag genieten van die vrucht?'

Paulus is bereid om voor hen te bikkelen, om de zware 'ploeg' door de steenharde grond van hun bestaan te trekken. Hij is overtuigd dat het evangelie vrucht zal dragen. Zo stevig staat hij in zijn geloof.

Wie in hoop dorst, hoort ook een deel van de oogst te krijgen. Ze gunnen hem niets omdat hij in hun ogen geen goede apostel is. Dan komt de geestelijke conclusie in vers 11:

11' Als wij bij u het geestelijke gezaaid hebben, is het dan te veel als wij van u het stoffelijke oogsten?'

Dan gaat hij verder met: *12' Als anderen (de apostelen, zoals Petrus, Jacobus, de echte apostelen in Joodse ogen) aan dit recht over u deelhebben, waarom wij niet des te meer?'*

Dan zegt Paulus eerlijk: 'Wij hebben echter van dit recht geen gebruik gemaakt, maar wij verdragen alles.' Hij verwijt het ze wel terecht, dat ze niet voor hem hebben gezorgd. Paulus is bewezen geroepen. Hij heeft een bevestiging gehad door Petrus in Jeruzalem. Dat lezen we in Handelingen 15. Hij heeft daar te horen gekregen dat hij de apostel voor de heidenen is. Dan komt hij in Korinthe en dan gaan ze er weer aan twifelen, terwijl de apostelen het zelf hebben gezegd over hem. Jacobus en Petrus waren aangesteld om de gemeente te stichten onder de Joden. Marcus ging richting het oosten.

Paulus gaat niet met zijn vuist op tafel slaan. Waarom niet?: 'opdat wij geen enkele hindernis opwerpen voor het Evangelie van Christus.' Hij neemt geen geld aan, ook niet na wat hij gezegd heeft, zie :15

Paulus roemt niet in geld, alleen in Christus. Hij wil niet aan hen verdienen, maar laat hen wel zien dat hun houding niet juist is.

Wij kunnen hier ook van leren. Als wij iemand uitzenden, moeten we ook nakomen om voor zo'n iemand te zorgen. Als wij hun roeping bevestigen, moeten we hen ook onderhouden. Dan zijn we ook verantwoordelijk voor zo'n iemand.

Na het voorbeeld uit de Thora van de ossen, komt hij met nog een voorbeeld uit de Thora, over de tempeldienst.

13' Weet u niet dat zij die de tempeldienst verrichten, van het heilige eten? En dat zij die steeds bij het altaar verkeren, hun deel ontvangen van de offers van het altaar'

In de Thora, o.a. in Numeri 18:8-31, zien we dat zij die in de tempeldienst werkten, zoals de Levitische priesters, de wet voorschrijft dat een deel van de inkomsten van de tempeldienst en een deel van de offers voor de priesters en de Levieten bestemd was, zodat zij ook hun leven konden voortzetten.

Dat beeld van de tempel wordt doorgezet naar het Nieuwe Testament van vandaag. Zij die hun leven geven voor de ware Tempel, Christus, mogen ook een deel ontvangen voor hun onderhoud.

Onze voorganger, jeugdwerker of zendeling ontvangt een 'traktement'. Dat is wat anders dan loon na werken. Loon na werken wordt gegeven door Christus. De gemeente onderhoudt het gezin van de voorganger, zodat hij zijn werk volledig kan doen en er geen zorgen hoeven te zijn t.a.v. het levensonderhoud.

Na deze voorbeelden komt iets uit Lucas 10:2 t/m 9, iets wat Jezus zegt bij de uitzending van de apostelen.

²Hij zei dan tegen hen: *De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.* ³Ga heen, zie, Ik zend u als lammeren te midden van de wolven.

⁴Neem geen beurs, geen reiszak en geen sandalen mee, en groet niemand onderweg.⁵ En welk huis u ook maar binnengaat, zeg eerst: *Vrede zij dit huis!*

⁶En als daar een zoon van vrede is, zal uw vrede op hem rusten. Zo niet, dan zal uw vrede tot u terugkeren.⁷ Blijf in dat huis en eet en drink wat u door hen voorgezet wordt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere huis. ⁸En welke stad u ook maar binnengaat en men ontvangt u, eet wat u voorgezet wordt, ⁹genees de zieken die daar zijn, en zeg tegen hen: *Het Koninkrijk van God is dicht bij u gekomen.*

¹⁴Zo heeft de Heere ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie leven.'

Daar waar de vrede van God werkelijk heerst, daar zal gegeven worden. Als je op die plekken komt waar de vrede van God wordt aangenomen, zul je een gastvrijer mens worden. Dat is het gevolg van de wedergeboorte.

Tegen de zendende partij, de apostelen, zegt hij: 'Maak je niet druk, ga je niet op alles voorbereiden. Niet achteloos, maar ga niet drijven op geld of structuren. Ga in Mijn naam en je zult de zegeningen gaan tellen.

Onze voorganger heeft al een paar keer meegemaakt, dat toen hij geroepen werd om naar een nieuwe gemeente te gaan, er voor hem gezorgd werd.

Toen hij in zijn eerste gemeente in Rotterdam was en hij geroepen werd om naar een nieuwe plek te gaan, moest hij als Dordtenaar daar weg en hij zou naar Arnhem gaan, dat was wat. Hij wist niet wat hij daar zou treffen. En dat gold ook van Arnhem naar Hogeveen. Hij kende de gemeente in Hogeveen helemaal niet. Toch werd er gevraagd of hij de voorganger wilde worden in Hogeveen. Waar leun je dan op? Je mag dan gaan in het evangelie, in vertrouwen op het woord. Fijn dat het ook allemaal fijn is verlopen en het mooie tijden zijn geweest.

Het zorgen voor voorgangers is normaal, blijkt uit het OT, het NT en uit de woorden van Jezus zelf.

Dan volgt het laatste deel: 15-27

¹⁵*Ik heb hiervan (van het geld) echter geen gebruik gemaakt. En ik schrijf dit niet opdat dit mij alsnog ten deel zal vallen, want ik zou liever sterven dan dat iemand mijn roem van zijn inhoud zou ontdoen.*' Dit vers gaat hij onderbouwen en uitleggen:

¹⁶*Als ik het Evangelie verkondig, is er voor mij namelijk geen reden tot roem.*' Het evangelie is namelijk niet tot eer van de voorganger of spreker. Het draait ook niet om geld.

Wat is de inhoud van de roem? Hij bedoelt dat Christus in hem regeert en dat Hij zijn eer is. Als geld de drijfveer is, verdwijnt Christus naar de achtergrond.

Als bij sommige televisiepredikers of gebedsgenezers overal een rekening voor komt, mag je vraagtekens zetten. De voorganger maakte mee in een gebedsgenezingsdienst dat er eerst 10 minuten werd ingesproken op de bezoekers, dat alles maar duur is. Ze kregen een briefje in hun hand waarop ze konden aankruisen of ze 25 of 100 of 250 euro wilden betalen. Daarna zouden ze pas aan de genezingsdienst beginnen. Kortom: de aflaat van 2021.

In sommige gemeenten wordt gehamerd over het geven van tienden. Het is iets wat de Here wel zegt, maar als een richtlijn. Het gaat om geven met je hart. Liever met je hart 5 % dan met je verstand 30 %.

Christus is voor ons gestorven. Voor ons is dat kosteloos. Hem kostte het alles! Als we het evangelie verkondigen is er geen roem. Alleen Christus redt mensen. Het evangelie moet klinken omdat anders mensen verloren gaan zonder Christus. Paulus wil beslist niet dat mensen zullen zeggen dat hij het om geld heeft gedaan. Het enige doel was: mensen redden.

¹⁶*De noodzaak daarvan is mij immers opgelegd. En wee mij, als ik het Evangelie niet verkondig!*

¹⁷*Want als ik dat vrijwillig doe, heb ik recht op loon, maar als ik het onwillig doe, is het beheer van het Evangelie mij toch toevertrouwd.* – Denk aan de gelijkenis van de talenten. De Heer liet zijn bezittingen achter bij zijn slaven. Bij zijn wederkomst vroeg hij wat ze hadden gedaan met wat hij hen gegeven had (Mattheüs 25).

Hij bedoelt dat hij zichzelf tot slaaf heeft gemaakt voor de Here Jezus. Hij heeft zich helemaal onderworpen aan Christus, zodat Christus het voor het zeggen heeft in zijn leven.

¹⁸*Wat voor loon heb ik dan? Dat ik, bij de evangelieverkondiging, het Evangelie van Christus kosteloos maak, om geen gebruik te maken van mijn recht als verkondiger van het Evangelie.*

Het loon is geen geld, maar dat mensen Jezus aannemen.

¹⁹*Want terwijl ik vrij ben van allen, heb ik mijzelf toch voor allen tot slaaf gemaakt om meer mensen te winnen.* De vrucht van de evangelieverkondiging zijn de zielen, gewonnen voor Christus.

Dan noemt hij drie voorbeelden:

- ²⁰*En ik ben voor de Joden geworden als een Jood, om Joden te winnen. Voor hen die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet, om hen die onder de wet zijn te winnen.*
- ²¹*Voor hen die zonder de wet zijn (de heidenen), ben ik geworden als zonder de wet – hoewel niet zonder de wet van God, want ik sta onder de wet van Christus – om hen te winnen die zonder de wet zijn.*
- ²²*Ik ben voor de zwakken geworden als een zwakke, om de zwakken te winnen. Voor allen ben ik alles geworden, om in ieder geval enigen te behouden.*

Paulus past zich aan voor het evangelie. Als hij koosjer moet gaan eten of de sabbat moet gaan houden, dan doet hij dat, als zij daardoor tot geloof komen. Het doel is het evangelie.

²³*En dit doe ik ter wille van het Evangelie, opdat ik daarvan ook zelf deelgenoot zou worden.*

Als laatste gebruikt hij het beeld van een renbaan: ²⁴*Weet u niet dat zij die in de renbaan lopen, allen wel lopen, maar dat slechts één de prijs ontvangt? Loop dan zo dat u die verkrijgt.*

Het gaat niet om de leiders. Iedere gelovige 'rent'. Deze gemeente liet alleen de voorgangers en apostelen hard rennen. Zij deden het werk, maar dat is niet de bedoeling. Eén verdient de prijs. Je zorgt zelf dus ook voor een bijdrage. Wij doen het voor hemelse winst.

²⁵*En iedereen die aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles. Zij nu doen dat om een vergankelijke krans te ontvangen, maar wij om een onvergankelijke te ontvangen.*

²⁶*Ik loop daarom niet zonder duidelijk doel en ik vecht zó met de vuist dat ik niet maar wat in de lucht sla.* ²⁷*Maar ik oefen mijn lichaam op harde wijze en maak het dienstbaar, opdat ik niet misschien, na anderen gepredikt te hebben, zelf verwerpelijk word.*

Hij traint zichzelf, zodat hij de 'harde grond' kan bewerken. Hij wil actief blijven, dienstbaar zijn in de wereld. Doe mee, zegt Paulus, we zijn een priesterschap van alle gelovigen, we zijn samen gemeente. Samen het evangelie verkondigen, omzien naar elkaar, samen de wedstrijd lopen. Sommigen kunnen zich er helemaal voor inzetten, anderen hebben een baan. Beiden zetten zich in. We moeten elkaar helpen. Als God roept, roept Hij, Hij staat centraal! Hij zal ons de onverwelkbare krans geven.